

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **T/9425.**

Benyújtás dátuma: **2020-03-01 11:08**

Parlex azonosító: **115TP3O00001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Törvényjavaslat benyújtása**

Benyújtó: **Dúró Dóra (független), Dr. Apáti István (független), Dr. Fülöp Erik (független)**

Törvényjavaslat címe: **A trianoni békeszerződés becikkelyezéséről szóló 1921. évi XXXIII. törvény hatályon kívül helyezéséről**

Az Alaptörvény 6. cikkének (1) bekezdése alapján „**A trianoni békeszerződés becikkelyezéséről szóló 1921. évi XXXIII. törvény hatályon kívül helyezéséről**” címmel a mellékelt törvényjavaslatot kívánom benyújtani.

2020. évi törvény

A trianoni békeszerződés becikkelyezéséről szóló 1921. évi XXXIII. törvény hatályon kívül helyezéséről

1. §

Hatályát veszti az Északamerikai Egyesült Államokkal, a Brit Birodalommal, Franciaországgal, Olaszországgal és Japánnal, továbbá Belgiummal, Kínával, Kubával, Görögországgal, Nikaraguával, Panamával, Lengyelországgal, Portugáliával, Romániával, a Szerb-Horvát-Szlovén Állammal, Sziámmal és Cseh-Szlovákországgal 1920. évi június hó 4. napján a Trianonban kötött békeszerződés becikkelyezéséről szóló 1921. évi XXXIII. törvény.

2. §

E törvény 2020. június 4-én lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Általános indokolás

Az 1921. évi XXXIII. törvénycikk 1 §-ának kezdő szavai a következők: „Tekintettel a kényszerhelyzetre”. Ez is egyértelműen utal arra, hogy Magyarországot, annak kormányát és az 1921. évi magyar Országgyűlést fegyverek árnyékában kényszerítették arra, hogy „az Északamerikai Egyesült Államokkal, a Brit Birodalommal, Franciaországgal, Olaszországgal és Japánnal, továbbá Belgiummal, Kínával, Kubával, Görögországgal, Nikaraguával, Panamával, Lengyelországgal, Portugáliával, Romániával, a Szerb-Horvát-Szlovén Állammal, Sziámmal és Cseh-Szlovákországgal 1920. évi június hó 4. napján a Trianonban kötött békeszerződés becikkelyezéséről szóló 1921. évi XXXIII. törvényt elfogadja. A kényszerítés pedig a büntetőjogban a szabadság és az emberi méltóság elleni bűncselekmények közé tartozik. Egy kényszerítéssel elfogadott törvény sérti Magyarország szuverenitását.

A jelenleg is hatályos 1921. évi XXXIII. törvénycikk ráadásul nem veszi figyelembe, hogy a velencei jegyzőkönyv értelmében 1921. december 14-e és 16-a között Sopron és környékének lakossága népszavazáson döntötte el, hogy összesen 257 km² Magyarországhoz vagy Ausztriához tartozzon-e. A népszavazás eredményeképpen Sopron visszakerült Magyarországhoz. Az országgyűlés A soproni népszavazás emlékének törvénybe iktatásáról szóló 1922. évi XXIX. törvényben a Civitas fidelissima, azaz a Leghűségesebb város címmel jutalmazta Sopront.

Az 1921. évi XXXIII. törvénycikk továbbá nem veszi figyelembe az 1923. január 10. és március 9. között lezajlott népszavazás eredményeit sem, amelynek értelmében újabb települések kerültek vissza Magyarországhoz: Narda (akkor Kisnarda és Nagynarda), Felsőcsatár (akkor Alsócsatár és Felsőcsatár), Vaskeresztes (akkor Németkeresztes és Magyarkeresztes), Horvátlövő, Pornóapáti, Szentpéterfa, a Kőszegtől északkeletre fekvő Ólmod, a Fertőtől keletre pedig Fertőújlak (akkor Mekszikópuszta). A folyamatban kezdeményező szerepet játszó Szentpéterfa később megkapta a Communitas Fidelissima, azaz a Leghűségesebb Község címet.

1922. február 8-án Szomoróc és Kerca újra Magyarországhoz csatlakozhatott. Jelenleg a két falu Kercaszomor néven egy községet alkot, és az Országgyűlés 2008. november 20-i hatályú emléktörvényével a Communitas Fortissima, a „Legbátrabb falu” címet adományozta a községnek.

Az 1921. évi XXXIII. törvénycikk mindezekkel a népszavazásokkal és törvényekkel ellentétes, ami szintén indokolja a hatályon kívül helyezését.

A ratifikációról szóló törvény hatályon kívül helyezése mellett szólnak az alábbi jogelméleti indokok is. A tágabb értelemben vett indok a törvény becikkelyezésének körülményeihez kötődik. Ahogyan arra gróf Apponyi Albert 1930. június 4-én, az országgyűlési beszédében rámutatott, bár a becikkelyezett törvény megfelelt a nemzetközi közjogi normarendszernek, a ratifikációs eljárás nagyfokú érvényességi hibától szenvedett, mivel hiányzott hozzá „a nemzeti, törvényhozói akarat szabad megnyilvánulása”, azaz annak kikényszerített módja – tételes

alkotmányos és törvényi szabályozás hiányában – az akkor hatályos szokásjogba ütközött ezért a törvény érvénytelenségét eredményezte.

Szűkebb értelemben pedig a deregulációs kényszer – az Alkotmánybíróság joggyakorlata alapján – levezethető a hatályos Alaptörvény jogállamiságra, ezen belül a jogbiztonságra vonatkozó követelményből is. Tekintettel ugyanis arra, hogy a békeszerződésben rárótt kötelezettségeit Magyarország maradéktalanul teljesítette, az abban rögzített jogi státuszt pedig utóbb számos jelenleg is hatályos nemzetközi szerződés aláírásával, így különösen az 1947. évi XVIII. törvénnyel kihirdetett párizsi békeszerződés megkötésével újra szabályozta, illetve megerősítette, a trianoni békeszerződés jogrendszerben tartása a részben okafogyott, részben párhuzamos rendelkezéseivel szükségtelen zavart okoz a jogrendszerben. A másik oldalról nézve, mivel a trianoni békeszerződés a becikkelyezése óta eltelt száz év jogalkotásának eredményeként – a *lex posterior derogat legi priori* jogi alapelv alapján – minden rendelkezése tekintetében *de jure* hatálytalanná vált, elveszett a jogi indok arra, hogy az *de facto* továbbiakban is a jogrendszer részét képezze.

Ebből adódóan a hatálytalan rendelkezései miatt kiüresedett trianoni békeszerződés ratifikációjáról szóló, megkérdőjelezhető érvényességű 1921. évi XXXIII. törvény sérti a jogbiztonságra vonatkozó alkotmányos alapelvet, összeegyeztethetetlen a magyar jogrendszerrel, amelynek eredményeként a hatályban tartása a jogrendbe ütközik.